El universo sobre mí

Per EloiA el dc., 13/02/2019 - 00:00

Amaral
-
Pájaros en la cabeza

Lletra original

Solo queda una vela
Encendida en medio de la tarta
Y se quiere consumir

Ya se van los invitados
Tú y yo nos miramos
Sin saber bien qué decir

Nada que descubra lo que siento
Que este día fue perfecto que parezco tan feliz
Nada como que hace mucho tiempo
Que me cuesta sonreír

Quiero vivir, quiero gritar
Quiero sentir el universo sobre mí
Quiero correr en libertad
Quiero encontrar mi sitio

Una broma del destino
Una melodía acelerada
En una canción que nunca acaba

Ya he tenido suficiente
Necesito a alguien que comprenda
Que estoy sola en medio de un montón de gente

Qué puedo hacer...

Quiero vivir, quiero gritar
Quiero sentir el universo sobre mí
Quiero correr en libertad
Quiero llorar de felicidad

Quiero vivir
Quiero sentir el universo sobre mí
Como un náufrago en el mar
Quiero encontrar mi sitio
Solo encontrar mi sitio

Todos los juguetes rotos
Todos los amantes locos
Todos los zapatos de charol

Todas las casitas de muñecas
Donde celebraba fiestas
Donde solo estaba yo..
Vuelve el espiritu olvidado del verano del amor..

Quiero vivir, quiero gritar
Quiero sentir el universo sobre mí
Quiero correr en libertad
Quiero llorar de felicidad

Quiero vivir
Quiero sentir el universo sobre mí
Como un naufrago en el mar
Quiero encontrar mi sitio
Solo encontrar mi sitio

Quiero vivir, quiero gritar
Quiero sentir el universo sobre mí
Quiero correr en libertad
Quiero llorar de felicidad

Quiero vivir
Quiero sentir el universo sobre mí
Como un naufrago en el mar
Quiero encontrar...
Mi sitio...(bis)

Solo queda una vela
Encendida en medio de la tarta
Y se quiere consumir....

Lletra traduïda

Deixa’t cremar i seràs llum

La cançó parteix de la imatge d’una espelma entotsolada que es va consumint en mig d’un pastís, quina gran imatge! La nostra vida pot ser talment aquest pastís il·luminat, símbol de celebració i festa, però això té un preu: deixar que la vela cremi, deixar que el pastís es comparteixi... i és que “tot allò que no es dóna es perd”!

Diu Amaral que vol trobar el seu lloc en el món, gaudir i palpar la vida. Aquest lloc és la pròpia donació, fer de la vida una festa compartida, deixar-se gastar.

Dinàmica: Llegim el text de gastar la vida amb una espelma encesa. Després deixem un moment per a que cadascú dibuixi en un full un pastís amb una espelma encesa i escrigui o dibuixi què representa per a ell aquest pastís i aquesta espelma, què és per a ell “fer festa”?, a qui il·lumina?, quines coses apaguen la seva llum?, etc.

Gastar la vida (Lluís Espinal)

Senyor Jesucrist, ens fa por gastar la vida.
Però la vida Tu ens l'has donada per gastar-la;
no la podem economitzar amb estèril egoisme.
Gastar la vida és treballar pels altres encara que no paguin;
fer un favor a qui no el tornarà;
gastar la vida és llençar-se, fins i tot al fracàs, sense falses prudències;
és cremar les naus en bé del proïsme.

Som com torxes que només tenim sentit quan cremem;
només aleshores serem llum.

Deslliura'ns de la prudència covard,
aquella que ens fa evitar el sacrifici i buscar la seguretat.

Gastar la vida no es fa amb falsa teatralitat.
La vida es dóna senzillament, sense publicitat, com la mare que alleta el nadó.

El futur és un enigma, el nostre camí s'endinsa en la boira;
però volem seguir donant-nos,
perquè Tu estàs esperant dins la nit, amb mil ulls vessant llàgrimes.